Interview Netwerk Zorgzame Dorpen Groningen met Speeltuin 't Speulparadies

Beerta, 9 februari 2026.

Op 9 februari ging Marian namens Groninger Dorpen op bezoek bij Speeltuin ‘t Speulparadies in Beerta. In het kleine gebouwtje naast de speeltuin, tegelijk kantine en uitgiftepunt voor het terras, schoof ze aan bij Erik, secretaris en penningmeester van de speeltuin, en Tonny, vertegenwoordiger van Dorpsbelangen Beerta. Met dampende koppen zwarte koffie op tafel ontstond al snel een open en ontspannen gesprek. Eén ding werd meteen duidelijk: hier wordt met hart en ziel gewerkt aan een plek die veel meer is dan ‘een speeltuin’.

Van burgerinitiatief tot ontmoetingsplek met uitstraling

Wat ooit begon als een eenvoudig initiatief van dorpsbewoners, is in de loop der jaren uitgegroeid tot een veelzijdige plek met regionale aantrekkingskracht. Naast speeltoestellen zijn er inmiddels een dierweide, camperplaatsen en zelfs een kleine jachthaven. Die groei is volledig te danken aan een hechte groep vrijwilligers. Erik vertelt dat hij in het hoogseizoen gerust 40 tot 60 uur per week in de speeltuin steekt, naast zijn gewone baan.
Opvallend is de bewuste keuze voor zelfstandigheid. De speeltuin maakt geen gebruik van gemeentelijke subsidies. Niet uit koppigheid, maar om vrij te blijven van regels, formulieren en verantwoordingsdruk. De organisatie draait volledig op eigen inkomsten, zoals de kantine en de camperplekken. “Zo houden we zelf de regie,” klinkt het nuchter.

Weinig regels, veel vertrouwen

De kracht van Speeltuin ‘t Speulparadies zit juist in wat er níét is. Er zijn weinig regels en geen officieel toezicht. Volgens Erik zorgt toezicht er vaak voor dat mensen minder zelf nadenken. Zonder toezicht leren kinderen hun eigen grenzen kennen. De regels die er wél zijn, zijn samen met de kinderen bedacht.
Ook voor volwassenen en ouderen is de speeltuin een belangrijke ontmoetingsplek. Op het terras wordt niet gereserveerd. Wie komt, schuift aan. Daardoor raken mensen die elkaar niet kennen vanzelf in gesprek. Precies die laagdrempelige manier van ontmoeten zorgt voor verbinding — zonder dat het georganiseerd of geforceerd voelt.

Verbonden, maar niet afhankelijk

Hoewel de speeltuin financieel volledig op eigen benen staat, zijn de lijntjes met formele organisaties kort. Voor grotere plannen, zoals de bouw van een nieuw dorpshuis, is er goed contact met een gebiedscoördinator van de gemeente die helpt bij vergunningen en meedenkt. Ook met de Sociaalwerk Oldambt wordt makkelijk geschakeld als dat nodig is. Daarnaast is de speeltuin aangesloten bij netwerken zoals landelijke speeltuinbonden, Jantje Beton en Stichting Het Gehandicapte Kind. Tegelijk blijft men kritisch: landelijk beleid sluit niet altijd aan bij de dagelijkse praktijk in Groningen.

Een moeizame band met het eigen dorp
Een punt van zorg is de verbinding met Beerta zelf. Opvallend veel bezoekers en vrijwilligers komen uit omliggende dorpen of uit Duitsland. De betrokkenheid vanuit het dorp blijft achter. Volgens Erik en Tonny heeft dat te maken met veranderingen in de bevolkingssamenstelling en het verdwijnen van vanzelfsprekende sociale verbanden. Dit heeft hij vooral de afgelopen 10 jaar zien veranderen.
Dat gebrek aan lokale betrokkenheid maakt de toekomst kwetsbaar. Wie neemt het stokje over als Erik er mee zou stoppen of Tonny volgend jaar uit Dorpsbelangen gaat?

Toekomstplannen met een dilemma
Er zijn plannen voor een nieuw gebouw aan de overkant van het fietspad, dat ook als dorpshuis moet gaan functioneren. Dat is nodig voor de toekomstbestendigheid van de plek. Tegelijk leeft er twijfel. De huidige locatie heeft een eigen, bijna kneuterige sfeer die juist zo goed werkt. Er is een oprechte angst dat een nieuw, strak gebouw die magie aantast. Vernieuwen is nodig, maar niet ten koste van de ziel van de plek.

Wat andere dorpen hiervan kunnen leren
Het verhaal van Speeltuin Beerta laat zien hoeveel kracht er zit in vertrouwen op jezelf en op elkaar. Door financieel onafhankelijk te blijven, ontstaat ruimte om te doen wat past bij de plek en de mensen. Ook laat Beerta zien dat openheid — weinig regels, geen reserveringen, geen drempels — juist zorgt voor echte ontmoeting.
Geen dikke plannen of ingewikkelde structuren, maar een plek waar mensen zich welkom voelen en waar verbinding vanzelf ontstaat. Dat is omzien noar elkoar in de praktijk.